

ישמעאל וכל בני קטורה, מיצחק יצא עשו וכל אלופיו, ואני אם מתאחות ב' אבנים זו לזו יודע אני שאינו יוצא הימני פסולת (שם):

מן ר' ברכיה בשם ר' לוי אמר אותן האבנים שנתן יעקב אבינו תחת ראשו נעשו תחתיו כמטה וכפרנוסי מה רמיבה הרמיב, קורות בתינו ארוים וכו' צדיקים וצדקניות נביאים ונביאות שיצאו ממנו (שם):

מן * וישכב במקום החוא, ר' יודא אמר כאן שכב אבל כל י"ד שנה שהיה טמון בבית עבר לא

יד זיקה מאבני המקום, ר' יודא אמר י"ב אבנים נטל, כך גזר הקב"ה שהוא מעמיד שנים עשרה שבטים, אמר אברהם לא העמירן יצחק לא העמירן אני אם מתאחות הן י"ב אבנים זו לזו יודע אני שאני מעמיד י"ב שבטים, ר' נחמי' אמר נטל ג' אבנים, אמר אברהם יחד הקב"ה שמו עליו, יצחק יחד הקב"ה שמו עליו, ואני אם מתאחות הן ג' אבנים זו לזו יודע אני שהקב"ה מיחד שמו עליו, וכיון שנתאחו ידע שהקב"ה מיחד שמו עליו, רבנן אמרי מיעוט אבנים שנים, אברהם יצא ממנו פסולת

אוצר החכמה

אצו ואמר, והשני לפי מדות מוסקריי ושלמות שכלו ועינוי אשר למד וחקר, להוליל מזהלל היקר, לכל תכלית הוא חוקר וכל דבר מיוסס לפי הפועל, על כן לא המוליד נקרא אלא המגדל והמלמד המועיל והמשלים לזכות זה נקרא אצו, ע"כ נעק אצו אצו, וגם חלמידים לזכרים יחשבו כמאמר גיל יגיל אצו לדיק, אצו גם המוליד ויולד המלמד לאדם דעת וחוכמה יסמך בו אם לא עמל לזכר, ואמר"ש פי' גם אם המלמד בן חזירו חורס כאלו ילדו, אצו לא הוטל לפרנסו צדי לחם ומזון, וז"ל למד לא מלמדי חן צעניק לשם את משא כל העם הזה עלי האצו הכיחית את העם הזה, הגם אם אצו ילדתינו אף שאצו ילדתינו אצו אין חיוז עלי לפרנסת רק צמזון רוחני ע"ס, וזה שם שקראו לו אחרים, ושלשתי שקראו לו צספר חולדת צרייתו, נראה כי אם אמנם סיפור חזונית צ"י שיש ציד כל אדם לצבור צעוד ולקור מרע, אצו כצד אצו"ל והכל לפי המעשה, כוונה כי יש לכל אדם טבע מיוחד אשר נטבע לפי מערכת שמים הן לטוב והן לרע, כאצו"ל מאן דנולד צמאדים יש לו נטיה לטפוח דם חולם צידו להטיב דרכו, וכן אצו"ל מוכן לפי טבעו לעשות רע הגם שצידו לכבוש ילדו, אצו לא נקל הדבר לאיש אשר נצרך ישר וזך השכל אשר גם טבעו פועל להשלים נפשו, ושופט כל הארץ משלים לאיש כמעשהו כפי פעולתו אשר פועל, ואמר והכל לפי רוב המעשה הן לטוב או לחסד כאורח איש ימלאנו (וכבר פירשו מה שאצו"ל הלכה כפלוני לא שגדול מחזירו אלא שמועציר על מדותיו, כוונה זו כי טבעו ה' לרע וחזירו ה' צטבע נטיה לטוב, ע"כ יש יתרון לזה שה' פועל להשיג שלימותו נגד טבעו וכו' מעציר נגד מדותיו המועצעי' מחדר הורח), ויד יוסף פי' יאמר יומא אר"ה כמה לא חלי ולא מרגיש נצרך דמרי' סייעא, שאלו צלחת ועלמה לו דוד צמחים ולא עלמה לו ע"ס, ופלא להצין וכי משא פנים צדצר, אמנם דלהיות דוד אצו"ל וטבע נטיה לחיותו כאלו הס"י סייעא אצו"ל על הטור, אצו שאלו עשה נגד טבע, וכי ימלא איש חיוצו ושלחו צדך עוצ ע"כ עלמה לו ע"ס. ואמר שפר פי' ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים הם חכמי המזלות, כי המלך קודם הכנסו לחקור צמטפט שאל מחכמים אם ה' ושתה מוכרחת צעניק הסוף מלך עת מולדתה ומזלה כי אם הוא כן לא יענישה אחר ש"י מוכרחת, כי כן דצר המלך וכה משפטו כל הימים להיות דצרו עם חכמי עתים טרם יקרא אל יודעי דת ודין ע"ס, אם כן גם משערי שמים פועלים צלם, ועי' צרצרו צמיי על פסוק מחמי נא מספרך קרא מערכת הכוכבים ספרו של הקצ"ה, שכסם הספר הוא סקיקה וליור אחריות צעניקי החכמות כן צמערחת הכוכבים חקוקת וליורי כחות צעניקי האדם וצמספר ימי חייכם צעו"הו המזכרים והחקוקים שם כדצר החקוק והנכתצ צספר, וכן אמר דוד גלמי ראו עיניך ועל ספרך כולם יכתצו, והנה כח האדם אשר למעלה הוא יקוד העמדתו וקיומו מלמעלה ומחתית כח וציטולו הוא מיתחו, לכך יקצם משה צמחנה שאל לא ישא לשפסע שימחה כחו ממערכת הכוכבים כלומר סיכגברו כי לא יוכל לראות צרעתם ע"ס, וזה המליצה הסם אשר לאדם צספר חולדות צרייתו והצן, ואמר אצו"ל שם חציב טוב שם משמון טוב ויום המות מיום הולדו, ע"ס כשליקים מולדים אין צריה מרגשת כי לא נודע עדיין מה טיבו ומה טבעו כי אין יתרון גדול לאיש אם רק יעמול מחמת השמם לפי מערכת שמים, אצו אם משלים נפשו נגד המערכות למעלה משמם יש יתרון, והנה אצרהם נקרא אצרהם לא על שם אצו על שם אחר המלמדו להועיל רק השלים צעלמו, כאצו"ל אצו לא ה' לו מהיכן למד וכו', אצו יחמק נקרא אצרהם כי אצרהם הוליד יחמק עיי' אצרה רמז"ן המוצא צ"ח צספר קדושה שהאריך צו ופי' אצרהם הוליד את יחמק, נחכוין להוליד צן שיהי' לדיק גמור כמומו ע"ס, וגם הסרש על חלמי לצצו נטעי כאמנים לשמור דרך ה' וכו' ע"כ יקרא על שם אצו, אצו יעקב הלך צמסילות הקודם מאוד נעלה מוצח צמאצות ויקרא צסם ישראל לא אמר שנקרא יעקב, כי צמח לא לצדו עשה עמלו גם יחמק פעל עמו אצו יען ש"חמק אצו עשו ויצרה יעקב אל ארץ אחרת עם לצן גרתי וחרי"ג מלוח שמרתי ע"כ לא יקרא על שם יחמק אצו כולם צסם ישראל יקראו כי לולי ה' צעזרם לא ה' משיגם שלימותם כאמור ישר—אל, כי שרית עם כוחות אנושיי ועם חלקיים ור"ק:

מן מ"ו שיר המעלות. אפסר לפסע ע"פ יפה מראה שפי' מאמר צמסדריק צירושלמי צספס דוד

שכב, ור' נחמיה אמר כאן שכב אבל כל כ' שנה
שעמד בביתו של לכן לא שכב, ומה ה' אומר,
דישכ"ל אמר מ"ו שיר המעלות שבספר תהלים מ"ט
שיר המעלות לדוד לולי יאמר נא ישראל, ישראל
סבא, ד' שמואל בר נחמן אמר כל ספר תהלים ה'
אומר, מ"ט ואתה קדוש יושב תהלות ישראל, ישראל
סבא (שם):

יין ויותר יעקב לבדו, ר' ברכיה בשם ר' סימון אמר
אין כאל ישורון (דברים ל"ג) ומי כאל ישורון
ישראל סבא מה הקב"ה כחוב בו ונשגב ה' לבדו
(ישעיה ב') אף יעקב ויותר יעקב לבדו (מ"ר פנ"ז):

תהלים קמ"ב

יְסוּדוֹת לַנִּית הַיִּקְדָּשׁ ט"ו עֲלוּן דְּחֵמִין וְלֹא אֲשַׁכֵּם הַחֹמֶל וְנִקְסוּפֵא אֲשַׁכֵּם מִד עֲלִיץ (מדרש שו"ת ק"ו גורם
חרם) וְנִעַל מִיִּרְמְיָה, א"ל לִית אֵת יָכִיל, א"ל לִמֵּה א"ל דְּנֵה הַכֹּחַ כְּזִים עַל חֲכֹמָה, א"ל מִן חֵמֶת אֵת הַכֹּחַ, א"ל מִן
שַׁעֲרֵי דְשַׁמְעֵי רַחֲמָנָא קְלִיָּה צְסִינִי אֲנִי ה' וכו' ערך "המק", וכתב שחקר על מה אדניו הענינו להיות כסא
ה' למעלה מ"ו חמם יסודות ד' עם גשם חמישי למטה ועשר ספירות שכלם נבדלים למעלה, ישב על
הארץ ולא מלא חסום עוקר הדבר ותכליתו, סה' יסכון צעולם השפל, לנפוק מלא תכלית להראות מדרגת
אדם השלם וואמרו שאלו חרם זה אדם חרם הנשגב, בכל זאת לא שצ מלמקור מה צלע דמם האדם מה
חועלת יוסב ממנו אלו יח"ש סיבאל את האדם, וכלם להקים החרם עיד למקור, וא"ל לא יוכל, מופלא
ממך אל חרם, כי יתנבל צענינו וינאל לידי ההרור, ואמר אלא כזים על החומל תכלית העומק שאלה זו,
הוא מליאת האדם, ומן חיתת את הכא, מליזה זמן נודע שאלם חסוד צעניי הס", והיה חסודת שמשמע
צסיני אכני ה' וכו', ולא רנה דוד לשמוע וחקר עיד, עלה החסום וכלה לשטופו, עד"מ שנתלא נסוק ואלמד
מעולם צבולו להרסר אחרי מעשה ה', ושמש אחיתופל דוד נתקן ואלמד דעמסו ומרוחק מעדת מלמיתים
ואני אמלך צחכמתי, ואמר דוד מי שידע חסודת צחקירה זו ולא יעמדנו על האמת קוסו ליאלמד דיעותיו,
וכתב שם ושדי אחספא [תלמוד בבלי] החסודת להיות שמו מורה על ההיות והשפעות, צרל את האדם
להיות משפיע עליו מוטבו וחולק לו משכמתו ע"ס. ויעקב עוסק צחקירתו ט"ו העולות מדרגות עד סה'
נלז עליי, וס"ל כל ספר תהלים, כי רוב סירות ומשנחות צהצונן צפלאי ילוריו של ס"ית צרואי מעה עם
דרי מעלה, וגם יעקב הצנזון צטבע ולקח, כפי' צע"ק שיעקב הכין עלמו חסלה לקנים לו עיונים שכליים
הצנוים על אדני הקדמות לקוחות ומחמות לעודות טצפיות חלקיות ליסוד צנין הקסיו השכליים, ויען שכל
אחת מהקדמות ההיקם המופחי מלטרחת אל ההיקם כמו האחרת אסז"ל ד"מ סהיו אצנים מריצים זה עם
זה, זה אומר עלי ינים לדיק את ראשו, ואסז"ל כולם נעשו לאצן א' להורות צזה כי כולם מלטרכות לו, ועל
כולם ינוס צנין ההיקם השכלי, ע"ס צחקור חיים שהרמ"צ הדיבור על וואמר ח"ל ג' אצנים וס"ל צ' ע"ס:
י"ג יעקב שאיקונין שלו וכו'. כוונה ע"פ רמז"ס שפי' בכל דרכיך דעה וכו', שכל פעולות והשמדלות של
אדם גם צענייני עולם הזה יהיו לס"ס אז גם צזה עוצה ה' ע"ס, וז"ל לדיקים יירסו ארץ, גם על זה
סנוחלי' הארץ וטועמים צקלה המטה מדצסה ועל זה ימענגו לעד חי נלחיי עליה כי למנוס יחסצ להם,
כאמר לדיקים יעלנו לפני ה' רק לס"ס ויסיסו ממן שסון קדם עינוג כוחניי צשמחה גם צשמחה צשריי
לדיקים ימלכו שסון וד"ק, ותלמידיו א"ל אוכלים צעו"הז ועליו כוחלים ע"הצ, ומש"ס מה אכצתי חורחת
אני הולך למרחוק והיא עמי אני יסן וסיה עמי כסם שנוחתי, והי' עמו וקרא צו כל ימי חייו ע"ס שכל
כוונתו לסם חורה סיסן על מטתו לעורר צעלות השחר להורות לה', ועי' ט"ז א"ע שפי' כן יחן לידיו
סינה סת"ס יסנים צלילה כדי לקום צאשמורת הצוקר עם זך הרעיון ע"ס, ועי' צ"צ מאמר רצי צנאה
אשכסיה ללליעזר עזר אצרהס, א"ל מאי קעציד אצרהס, א"ל בני צכנפיה דשרה ומעיינאל לי' צרישא, כל
מחשבותיהם דצוקים צעליונים ליעול מידע ידע די"הר צהאי עלמא ליכא גם צעלמא דין ליכא, ואדע"ו
הגלון כי פי' ילקוט עקב מה כוכנים פעמים מוגלים פעמים מוכסים כך הדיקים, ע"ס כוונה זו, כי לא
ניכר לדיק הדיק צעניי רואיו כי מקרה אחד ללדיק ולרעע צערך הפעולה רק צמחצנה יש הצדל זה אוכל
לסוצע נססו וזה למען ססות רוב את הנמאה, וע"כ לפעמים מעשי לדיקים מוכסים וד"ק, וזה כ"ל לפסם
מאמר כחוצות פ"ו ר' יוסי פסקו לי' י"צ סנין למייל צני רצ, א"ל אכנס והדר מייל סיה קא מכתיק
מאצנה, א"ל צני דעת קונך יש צך מעיקרל כחיצ הציאמו ומעצמו וכו' ולנפוק ועשו לי מקדש, אמר לא
צעצור סירות לנו אמר אכנס רק לס"ס לפקוד נוב ולא יחטא וילמוד חורה צטהרה, א"כ צני דעת קונך
לס"ס יש צך, ואמר הציאמו ומעצמו צכר נסלחך ע"פ רמז"ן שכל הצרכות שהנפית ה' לנו חנים שכר רק